

Biscuitele

Ina M.

O fetiță mititică,
Ce de iarnă n-avea frică,
Intr-o zi mult prea geroasă,
Iese-afară, nu stă-n casă.

Merge dis-de-dimineată,
Cu bujori roșii pe față,
Către grădiniță, iute,
Spunând bunicuței, multe:

"-Tu mi-ai dat să duc în mână
Biscuitele...n-am vină
Că el a căzut pe jos...
Va fi pentr-un câine...os!

-Pentr-un câine, o pisică,
Va fi bună mâncărică,
Pentru cei ce prin zăpezi
Umblă tot timpul flămânzi!"

Trecu ziua-n grădiniță...
Curioasă i-o fetiță
Să se-ntoarcă și să vadă
Biscuitele-n zăpadă.

Ochii mari și gura mică,
În mirare, fără frică,
Și-au dat drumul într-un chicot:
"-Păsări multe-s peste tot!
Biscuitele nu este...
Eu știu, buni, o poveste:

Iarna grea și cu zăpadă
Ne obligă-n casa caldă
Să gândim la păsărele
Că n-au hrană-n rămurele...
Biscuiți și miez de pâine
Le vom da și azi...și mâine!

La copii, la grădiniță,
O să la dau o povață:
De la mare pâin' la mic,
Câte-un biscuite, zilnic,

Pot să scape în zăpadă,
Într-un fel...ca să se vadă!

-Ai în inimă-o comoară!
Drept răsplată-n primăvară,
La copacul de la geamul
Camerei tale, pe ramul
Care-ți bate în fereastră,
Păsări vor cânta-n orchestră!

Ai să vezi, poate, și cuibul
În care-o s-apară puiul
Ce-ți va mulțumi că-n iarnă
Părinților le-ai dat hrană,
Iar când va putea să zboare
Va ajunge pân'la soare...

O să-i spună de-o fetiță,
Cea mai bună-n grădiniță,
Iar soarele-o să se-arate
Pe drumurile ei toate
Pe unde va merge-n viață
Fiindcă știe-a da povață!"